

semblar-nos excessivament car, la mestressa de la casa ens va dir:

—Bé!... Vostè no s'ha fixat que des de la galeria es veu l'Exposició?...

Salvador Dalí es torna més eixerit cada dia. Ja fa endevinalles i geroglífics en els seus "Documentals", amb allò tan clàssic i tot de "la solució mañana".

Aquest xicot viu a París, però està més prop de Sant Boi que nosaltres.

Ja han tornat els aviadors del "Jesús del Gran Poder". Han fet el salt, i tornen. N'hi ha que fan el salt, i no es veuen més.

Els bombers han plantificat uns arcs al carrer de Ferran, que sembla que t'hagin de caure al cap quan hi passes.

Per a posar un d'aquests arcs, anaven a destruir una creu de pedra de la façana de Sant Jaume. Sort que un amic nostre, liberal i esquerrista de mena, en veure-ho, els féu deturar i avisà el rector.

Heus aquí un home d'esquerres que salva la creu.

El nostre company de redacció, el poeta Salvador Perarnau, ha obtingut dos premis als Jocs Florals que se celebraran diumenge vinent a Molins de Rei.

La nostra enhorabona.

Veiem que en el Cinema s'està representant una pel·lícula que es titula "El lloro xinès".

Que s'animin els senyors cinemistes. Ja els donen lloro i tot!

A l'Hospital Clínic ha mort el nen que fou ferit pel seu germà tot jugant amb la pistola del seu pare.

Creiem que els nens no haurien de veure mai armes, i encara hi ha pares que els en fan portar pels Reis.

Ll. R. C.—Anirà.

J. S. F. de V.—Li agraïm la bona voluntat, però el que ens envia és un xic massa fort. I no és que nosaltres ens espantem!

J. V.—El tema del seu article ja el tracta "Virai" en el seu Glossari.

J. A. (Espigues).—Sereu servit tal com desitgeu.

J. de S.—Vostè pot fer coses més interessants. Esperem que les farà.

P. A.—Per què s'entesta en fer versos? En vostè hi hem vist bones disposicions per a la prosa. En canvi, els versos són impersonals i vulgars. L'hi diem sincerament i amb desig de no molestar-lo.

Kadafort.—Va. Es a dir: nosaltres acceptem el vostre treball. Si no el veiéssiu publicat... seria perquè no ha estat possible.

A. R. (Iquique. Xile).—Encara no. Però no perdi la fe.

Seguim creient que farà coses aprofitables. Ara que, costa una mica!

J. N. i B.—Anirà, sí senyor. Ara, que no li podem dir quan, perquè tenim molt original.

J. C.: La intenció és aguda, però el dibuix resulta pobre.

J. C. R. (Vilanova i Geltrú): No està prou ben resolt. Torri-ho a escriure, corregint-s'ho vostè mateix, que és com hom es perfecciona.

A. S.: Ja hem tractat el cas del doctor Asuero en tots els aspectes.

E. R. i T.: Està bastant bé, però resulta un xic antiquat.

Mossi: Compri's la gramàtica. Estudiï-la. I ja en parlarem.

C. F.: Li hem de confessar francament que, malgrat estar escrita a màquina, no entenem la seva poesia.

F. V. S.: Les seves poesies, senyoreta, pequen d'ingenuïtat. Però estudiant i llegint força, esperem veure'n de ben aprofitables.

J. I. P.: Poc interessant.

Maria Net. B. (Tarragona): Vulgarot. Va al cove.

J. P. G. (Torelló): L'afecte que hi ha en la vostra lletra ens ha guanyat el cor. Els versos no poden anar. Feu una prosa, i procurarem publicar-la.

E. S. G. (Ortells): Li agraïm la bona voluntat, però no publiquem, sinó en casos extraordinaris, dibuixos de col·laboració.

D. C. (Granollers): Haureu d'esperar un quant temps a cobrar els vostres articles. A Catalunya, la literatura no es paga fins que hom té "una firma".

Imp. "L'Esquella" i "La Campana". — Olm, 8. — Barcelona

LES SENSITIVES

—Quan penso que el meu gos també pot ésser víctima d'un atemptat!